

Виявлена тісна кореляція між рівнями спеціалізації і рентабельності виробництва підприємств. Зниження рівня рентабельності виробництва м'яса, яєць і деяких культур обумовило і їх вплив на спеціалізацію районів.

В якості чинника формування галузевої структури підприємств розглянуті їх розміри, основними показниками яких є вихід продукції (валової і товарної); наявність землі, основних виробничих фондів, техніки, поголів'я; число зайнятих працівників. Встановлено, що в нинішній економічній ситуації збільшення розмірів господарств не завжди є ефективною стратегією розвитку аграрних підприємств. Натомість більш ефективним є перехід на сучасні технології виробництва продукції.

Виконана комплексна оцінка ефективності сільськогосподарського виробництва за допомогою економіко-математичного моделювання з використанням регресійних моделей шляхом знаходження частинних похідних вихідного показника за окремими факторами та порівняльній їх характеристиці.

Підвищення рівня спеціалізації позитивно впливає на ефективність виробничої діяльності підприємств. Більшість показників ефективності виробництва підприємств високого рівня спеціалізації перевищують ті ж показники підприємств з низьким рівнем спеціалізації. Виняток склали тільки результати виробництва зерна і соняшнику.

Проаналізовано вплив рівня спеціалізації підприємств на собівартість і ціну реалізації основних видів продукції і на рівень рентабельності. Чітко просліджується ріст рівня рентабельності виробництва сільськогосподарської продукції при збільшенні коефіцієнта спеціалізації.

Результати аналізу вказують на переваги вузькоспеціалізованих підприємств при виробництві продукції тваринництва і більш складний характер залежностей при виробництві продукції рослинництва.

Досліджено вплив спеціалізації сільськогосподарських підприємств, що мають в своїй структурі тваринницьку галузь на ефективність їхнього виробництва. Розроблені шляхи підвищення рентабельності продукції тваринництва.

Богомаз Р.С.

«Фінанси і кредит (Фінанси)», 4 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Кондратюк С.Я.

ВІЙСЬКОВИЙ ЗБІР І ЙОГО ПЕРЕКОСИ В УКРАЇНІ

Після прийняття Закону України від 31.07.2014 р. № 1621 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів», питання нарахування, утримання, обліку та сплати військового збору стали надзвичайно актуальними, оскільки охоплюють важливі новації податкового законодавства.

1. Платники військового збору та мета його введення? Військовий збір в Україні є додатковим до податку на доходи фізичних осіб щомісячним обов'язковим платежем у розмірі 1,5%, який вступив у силу з 3 серпня 2014 року згідно зі змінами до Податкового кодексу і державного бюджету на 2014 рік. Платниками військового збору є:

- фізичні особи — резиденти, які отримують доходи як з джерел їх походження в Україні, так і за її межами;
- фізичні особи — нерезиденти, які отримують доходи з джерел їх походження в Україні;
- податкові агенти.

Об'єктом оподаткування військового збору є:

- загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід фізичної особи (резидента чи нерезидента);

- дохід, що отримує фізична особа (резидент чи нерезидент) на території держави Україна;
- іноземний дохід фізичної особи — резидента.

За оцінками Міністерства фінансів України, введення військового збору повинно дозволити акумулювати 2,9 млрд грн для забезпечення фінансування оборони. Фактично, від оподаткування заробітних плат військовим збором станом на 30.12.2014 р. у бюджет надійшло 1 млрд 885 млн гривень [3].

2. Статистика податкових надходжень до Зведеного бюджету України в розрізі джерел доходу. Військовий збір в Україні 100% надходить до Державного бюджету України. Водночас податок на доходи фізичних осіб як загальнодержавний податок надходить частково до Державного бюджету України, так і до місцевих бюджетів.

Разом із тим з 2015 року спостерігається різке зростання надходжень ПДФО та військового збору до Державного бюджету — у 4,75 раза в 2016 році порівняно з 2014 роком. Основними причинами таких тенденцій є (рис.1):

- військовий збір та ПДФО із доходу у вигляді процентів за депозитами повністю надходять до Державного бюджету та не підлягають розподілу;
- зміна коефіцієнтів розподілу ПДФО від заробітної плати та прирівняних до неї доходів між рівнями бюджетів

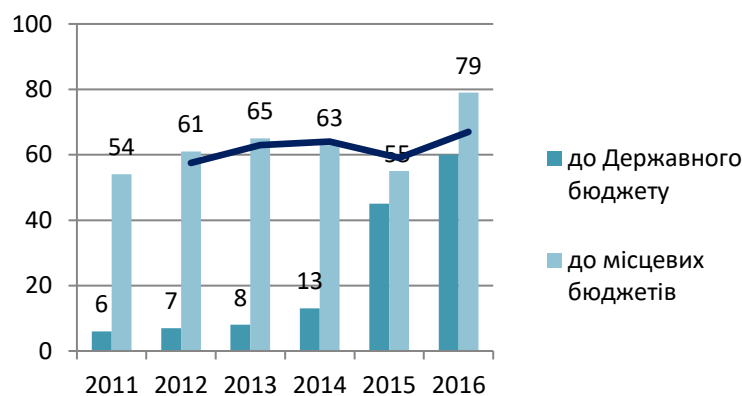

Рис.1. Динаміка надходжень за статтею «ПДФО та військовий збір» до Державного та місцевих бюджетів, млрд. грн

У 2015 році до Державного бюджету України надійшло 45 % податку та збору на доходи фізичних осіб всього у розмірі 45,1 млрд. грн, з них: податку на доходи фізичних осіб, що сплачується податковими агентами, із доходів платника податку у вигляді заробітної плати – 23 млрд. грн; податку на доходи фізичних осіб із доходу у вигляді процентів - 8,2 млрд. грн; податку на доходи фізичних осіб, що сплачується податковими агентами, із доходів платника податку інших ніж заробітна плата - 1,9 млрд. грн; військового збору у сумі 9 млрд. грн.

А вже у 2017 році до Державного бюджету України надійшло 40 % податку на доходи фізичних осіб у розмірі 60,0 млрд. грн., а також 15,1 млрд. грн. військового збору, що на 3,6 млрд. грн. (+31,5%) більше, ніж у 2016 році [2] (рис.2).

Якщо порівняти показники, то виходить, що частка надходжень від військового збору в 1,5% становить до Державного бюджету України стабільно $\frac{1}{4}$ надходжень від 18% податку на доходи фізичних осіб.

Як видно з даних табл. 1, номінальні надходження ПДФО до місцевих бюджетів зросли з 62,6 млрд грн у 2014 році до 79,0 млрд грн у 2016 році, або на 26%, проте роль цього податку в наповненні доходів місцевих бюджетів знизилася (частка скоротилася з 62% до 46%).

Таблиця 1

Роль ПДФО у доходах місцевих бюджетів, %

Роки	Частка ПДФО у	
	податкових надходженнях	загальних доходах (без урахування офіційних трансфертів)
2011	73,97	62,54
2012	71,13	60,60
2013	70,82	61,41
2014	71,63	61,88
2015	55,92	45,59
2016	53,76	46,25

3. Яка база оподаткування для військового збору та роль в цьому ДФС?

Військовий збір слід утримувати з тих доходів, які обкладають податком на доходи фізичних осіб. Тобто утримувати військовий збір потрібно, зокрема, із зарплати та винагороди за виконані роботи та надані послуги фізичними особами.

Річ в тім, що питання сплати військового збору в Податковому кодексі України врегульовані фрагментарно, що дає органам Державної фіскальної служби підстави для тлумачення норм на свій розсуд. Так, труднощі при розрахунку сум податку створює те, що визначивши об'єкт оподаткування військовим збором (наприклад, оплата праці), законодавець залишив базу оподаткування без уваги. Саме база є конкретною сумою, з якої обчислюється та виплачується військовий збір.

Державна фіскальна служба України не залишила цю прогалину в законодавстві без уваги і роз'яснила, що військовий збір обчислюється із суми доходу без вирахування інших податків (ЄСВ, страхові суми, прибутковий податок). Тим самим збільшивши надходження до державного бюджету за рахунок коштів платників податків. Водночас, справедливо було б в Податковому кодексі України базу військового збору, визначати як загальну суму нарахованого доходу, зменшену на суми інших податків. [1]

Тобто, коли йдеться про податок на доходи фізичних осіб, ст.164 ПКУ передбачає порядок визначення бази оподаткування ним. Так, абз.1 п.164.6 ПКУ говорить: для доходу у вигляді зарплати такою базою буде нарахована зарплата, зменшена на суму єдиного внеску та суму податкової соціальної пільги (за її наявності). А от дія п.164.6 ПКУ

не поширюється на військовий збір. От і виходить, що рахувати військовий збір потрібно від загальної суми нарахованої заробітної плати, тобто не застосовуючи правило, встановлене п.164.6 ПКУ.

Аналогічну картину маємо й щодо порядку розрахунку військового збору з винагороди за виконані роботи та надані послуги. Так, абз.2 п.164.6 та п.167.1 ПКУ передбачають, як слід визначати суму податку на доходи фізичних осіб із таких виплат, а саме шукати добуток нарахованої суми такої винагороди, зменшеної на суму єдиного внеску, та ставки податку. Однак цей механізм розрахунку не поширюється на розрахунок військового збору з винагороди за виконані роботи та надані послуги. Тож, визначати військовий збір із таких виплат слід шляхом множення суми нарахованої винагороди та ставки військового збору.[1]

Висновок. Підсумовуючи зазначене вище, треба додати, що для більшості податків та зборів встановлюються критерії для обчислення величини податкового зобов'язання. Проте, для військового збору не встановлено жодних обмежень для розрахунку суми податкового зобов'язання. Таким чином військовий збір у розмірі 1,5% з доходів фізичних осіб, який був введений з 3 серпня 2014 року і до кінця 2014 року, наразі став безстроковим, а фактичний його розмір істотно зріс. Також, щоб підтвердити, як наша держава дбає про нас, хотілося б доповнити, що ні ПКУ, ні інша чинна нормативна база не містять положень, які б передбачали звільнення від сплати військового збору із зарплати пенсіонерів. Отже, військовий збір із таких виплат утримується в загальному порядку.

Література:

1. Військовий збір в Україні став фактично безстроковим [Електронний ресурс] / Law company Prove Group (LCPG). – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.korrespondent.net/business/taxes/3534630-viiskovy-zbir-v-ukraini-stav-faktychno-bezstrokovym-yurysty>
2. ЗВІТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЗА 2017 РІК [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://sfs.gov.ua/data/files/223549.PDF>
3. Черевко А. Головні цифри року [Електронний ресурс] / А. Черевко. – Режим доступу : <http://glavcom.ua/articles/25410.html>
4. Бюджетна система. Практикум : навч. посіб. / За наук. ред. проф. В. М. Федосова. — К.: КНЕУ, 2015. — 454 с.

Богомаз Р.С

«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри інвестиційної діяльності Нагорна О.В

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ СУЧАСНОГО РИНКУ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ

Актуальність даної теми зумовлена тим, що інноваційна діяльність стає невід'ємною, важливою частиною сучасного світу, що динамічно розвивається. Кожна лідируюча країна визначила пріоритетні інноваційні сфери діяльності та зосереджує свої зусилля на їх розвитку. В Україні серед інноваційних сфер діяльності найкращу динаміку розвитку демонструє сфера інформаційних технологій, тому вивчення її перспектив є актуальним

Проблематика іноземного інвестування саме в сферу ІТ-технологій України відноситься до числа недостатньо розроблених у вітчизняній літературі, незважаючи на те, що різні аспекти іноземних інвестицій досліджує досить значна кількість відомих авторів (Абрамов С.І., Гаврилюк О.В., Губський Б.В., Коломійцев В.Е., Колосов О.Є., Косаак В.М., Лобойко С.В., Музиченко А.С., Омельченко А.В., Охоба О.М. та ін.).

1. Які існують проблеми іноземного інвестування сучасного ринку ІТ-технологій в Україні?